Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima est corporalis sanitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

¶ Secũdo petunt aliqui diu viuere ꝓpter vicioſe prauitatꝫ amorẽ vt ſcʒ in vicijs ſuis ⁊ cõcupiſcẽtijs inordi-natis diutius gaudeãt ⁊ delectentur: ⁊ hoc eſt valde dãnabile ⁊ ꝑniciosum. Hmõi (ſicut ait Greg. in. iiij. dial.) vellent ſine fine viuere vt poſſent ſine fine peccare. Pro-uerb. ij. Letantur cũ malefecerint ⁊ exul-tant in rebꝫ peſſimis q̃ꝝ vie ꝑuerſe ⁊ infa-mes greſſus eoꝝ.

¶ Tertio ꝓpt̃ diuine ſe-ueritatis terrorẽ: vt ſcʒ pri⁹ pñiaꝫ agat et ꝓ pctis ſuis deo ſatiſfaciat q̃ꝫ ad dei iudi-ciũ ꝑueniat. Eccl. xviij. Añ iudiciũ para iuſticiã: ⁊ h̄ ẽ laudabile ⁊ virtuoſuꝫ. Sed cũ de futuro ſis incert⁹ ſi cupis pñiaꝫ agere ⁊ vitam emẽdare fac iuxta ꝯſiliũ ſapiẽ-tis. Eccl. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm: et ne differas de die in diẽ: ſubito eñ veniet ira illi⁹ ⁊ in t̄pe vindicte diſperdet te. Ro-gare igit̃ dñm dẽm⁹ ne mors incerta nos īpparatos īueniat ⁊ h̄ totꝫ viribꝫ diligẽt̃ laborare. Vñ qm̄ plerũq; his diebꝫ paſca-libꝫ pctis exigẽtibꝫ illoꝝ q̄ corp⁹ dñi i pa-ſca indigne ſcepert̃ vl' q̄ p⁹ ſuſceptionẽ ad pctã redierũt: peſtes ⁊ mortẽ ſubitaneã et alia iracũdie ſue flagella dñs imittit. Jõ ꝯſtitutũ ẽ i eccã dei vt fere i oibꝫ hymnis īterponat̃ v̄ſus iſte. Queſum⁹ au. oim i h̄ paſ. gau. ab oi mor. īpetu tuũ defẽ. po. Re-dit⁹ ei ad pctm̄ ꝓpt̃ ingratitudinẽ ꝓuocat irã dei. Exẽplũ Jud. ij. Fecert̃ filij iſrl' ma-lũ in ꝯſpectu dñi ⁊ dimiſerũt dñm q̄ edu-xit eos de terra egypti. Et ſeq̄t̃. Jratus dñs ꝯ iſrl' tradidit eos i man⁹ diripiẽtiũ ⁊c. Dñs eñ remittẽdo pctã hoibꝫ eduxit eos de egypto. i. de ſtatu tenebroſo. Jngr-ti aũt poſtea dñm relinquũt ⁊ carnalitati ⁊ cupiditati vacãt: ꝓpt̃ q̃ð irat⁹ dñs fre-quẽter tradidit eos in man⁹ diripiẽtiũ in diuerſoꝝ flagelloꝝ ⁊ punitionũ: imittẽdo peſtes ⁊ mortẽ ſubitaneã ⁊ alia hmõi ꝓpt̃ quoꝝ repreſſionẽ fiũt iſte ꝓceſſiões ⁊ letanie.

Secũda cauſa eſt ꝓpt̃ t̄palis īdigẽtie ſubleuationẽ. Multa ei in hac vita t̄pali neceſſaria ſũt q̃ ex nob ipis ha-re nõ poſſum⁹. j. Coꝝ. iiij. Quid hẽs q̃ð n̄ accepiſti. q. d. nihil. Sũt aũt nob p hac vita tres ꝑncipales indigẽtie ꝓpt̃ q̃s in his

etanijs rogare deb em⁹.

¶ Prima eſt corporalis ſanitatis.
¶ Scða eſt ãnualis vbertatis.
¶ Tertia eſt cordialis vnitatis.

¶ Prima igitur ẽ indigẽ-tia corꝑalis ſanitatis. Sꝫ tñ ſic dĩt Pau-lus. Rhom. viij. Quid in hmõi orem⁹ ſicut oportet neſcim⁹. Nõ eñ eſt corporal' ſani-tas abſolute petenda ſꝫ ſub ꝯditiõe ſi expe-diat ꝓ ſalute aĩe. Jõ totũ cõmittẽdũ ẽ deo q̄ nouit q̃d nob vtile ſit. Aug⁹. li. ſoli. De ſalute corporis mei q̃d vtile ſit neſcio: ti-bi dñe illud cõmitto: hoc tantũ oro clemẽ-tiã tuã vt me penit⁹ ꝯuertas ad te nihilq; mihi repugnare facias tendenti ad te. Hec ille.

¶ Secũda eſt indigentia ãnualis vbertatis. Jdeo nũc rogare deũ debemus vt teneros adhuc fructus terre ꝯſeruãdo multiplicet. Sũt eñ hmõi t̄pa-lia a dño petẽda ſub ꝯditiõe tñ, ſicut de ſanitate corporis dixim⁹. Vult aũt dñs a ſe peti t̄palia ꝓpt̃ tres cauſas. ¶ Primo ꝓpt̃ nature ſuſtentationẽ. Matt. vj. Scit eñ pr̄ vr̄ celeſtis. quia his omnib⁹ indige-tis. Jõ orabat ſapiens. Prouerb. xxx. di. Diuitias ⁊ paupertates ne dederis mihi: ſed tãtũ victui meo tribue neceſſaria. Jd-circo etiã dñs nos iſtruit. Luc. vj. vt ore-mus dicẽtes. Panẽ noſtrũ quotidianum da nobis hodie: q̃tidianũ (inq̄t). i. q̃tidia-no victui neceſſariũ. ¶ Scðo ꝓpt̃ mali e-uitationẽ ne ſcʒ ab alio peterent. Juxta il-lud. iiij. Reg. j. Nũq̃d nõ eſt de⁹ in iſrael: vt eatis ad cõſulẽdũ deũ acharõ. Verba ſũt helie ad ſeruos regis ſamarie. Jtẽ h̄ vult dñs vt auferat a nobis nimiã acqui-rẽdi ſolicitudinẽ. j. Pe. ij. Oẽm ſolicitudi-nem ꝓijciẽtes in eũ: qm̄ ipi cura eſt de vo-bis. Jdeo etiã di. Sal. Matth. vj. Noli-te ſolliciti eſſe dicẽtes q̃d mãducabimus aut bibem⁹. ⁊c. q̃ð eſt intelligẽdũ de cu-rioſa ⁊ ſuꝑflua ſollicitudine. ¶ Tertio ꝓpter boni ꝓmotionẽ: vt vicꝫ p hoc noſtra in deũ excitet̃ deuotio: ⁊ dilectio: ex ipſaꝝ eñ creaturaꝝ bonitate ex pte cognoſcitur bonitas creatoris a q̃ fluũt tanq̃ꝫ a fonte totius bonitatis. Sap. xiij. Vani ſũt oẽs homines in q̃bus non ſubeſt ſciã dei ⁊ de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN